

Halottszámlálás, avagy számháború

2025 június 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az emberélet nem pusztán statisztika.

Aki követi a „háborúba ájult” világ tudósításait az éppen aktuális katonai akciókról, annak leginkább az t?nhet fel, hogy az óránként elhangzó hírek minden alkalommal tudatják velünk, hányan haltak meg az egymás elleni

fenekedésben, no meg azt, hogy miféle épületeket sikerült a bombáknak tönkretenniük.

Lehet a számokon szörnyülködni, csak éppen felesleges. Semmiféle eszközünk nincs, s nem is volt sosem arra, hogy a „halottjelentéseket” és az épületek rombolását felülbíráljuk. A bombák, a drónok ott ölnek, ahová a háborúk agytrösztjei parancsolják ezeket. Szinte örömjelentésnek tűnik, amikor naponta halljuk, hogy hány ember vesztette életét, civil és nem civil egyaránt, valamint éppen melyik lakóépületre irányította a drónjait meg a bombáit az ellenfél.

Természetesen mi, civilek a szörnyülködésen kívül semmit, de semmit nem tudunk tenni az öldöklés és a rombolás ellen, így a halott-jelentésekkel sem tudunk mit kezdeni. Hőzöngünk a fékevesztett demokráciánkkal, de nem emlékszem, hogy bárhol is népszavazás döntött volna az ilyen-olyan háborúság elkezdéséről. Mert ha így lett volna, akkor joggal mondhatnánk: aki harcolni akar, menjen azonnal a harctérre. Például menjenek oda az Európai Unió többségében háborúpárti fűemberei. Nosza, induljanak! Ne mást küldjenek maguk helyett!

Tényleg, valaki emlékszik arra, hogy a háborúpárti uniós országok közül bármelyik is megkérdezte volna polgárait: hajlandóak-e harcolni a jelenleg háborúzó országok hadseregében? Mert ha megkérdezte, akkor tiszta a kép.

Aki háborúzni akar, menjen a harctérre. Zsoldosnak. Kivált, ha az országa alkotmányában pontosan meghatározottak a honvédelemmel, önvédelemmel kapcsolatos rendelkezések. S akkor tisztul a kép. De az, amit Ukrajnában művelnek, hogy a harcra alkalmatlan és képzetlen öregeket a fiatalokig mindenkit a harctérre dobnak, szemmel láthatóan olyan embereket is, akiknek fogalmuk sincs a hadviselésről, mert vagy nagyon fiatalok, vagy nagyon idősök, továbbá nem óhajtanak harcolni sem, az már nem honvédelem, nem hadviselés, hanem undorító ereszak. Fűfoglalkozású halottszámlálás! S ezek pártján áll jelenleg az Európai Unió. Ma – az okosok mondják – a technika, a fegyverek az elsődlegesek a harcokban. Messze utána jönnek a harctérre bedobott emberek.

Azt is mondják, s magunk is tapasztaljuk, hogy az Európai Unió tagországainak többsége nyíltan háborúpárti. Ezt nem nehéz bizonyítani, hiszen semmi jele annak, hogy békét óhajtanának, még Trump elnök békekötésre irányuló elképzeléseit is támadták. Mindez számomra azt jelenti, hogy az emberek feláldozása és megsemmisítése egy számukra idegen országban nekik természetes. Nyilván még roppant demokratikus is.

Tanulmányainkból tudjuk, hogy a háború örök. Ezt nehéz lenne cáfolni, mint ahogy nem könnyű elfogadni sem. Történészek?l kellene pontos adatokat kérnünk arról, vajon volt-e olyan időszak a Földön, amikor mindenütt hallgattak a fegyverek? Hiányos történelemtudásom azt mondatja velem, hogy ilyen időszak nem volt.

Ez vajon méltó a nagybetűs Emberhez? Isten teremtményéhez? Nem méltó!

Mint ahogy nem méltó számháborút folytatni az emberi élettel sem. Állítólag a modern világban, ahol éppen dörögnek a fegyverek, amúgy demokrácia van. Tényleg? Viccelni tetszenek? Mondja már meg végre valaki, hogy az mi? Demokratikusak a fegyverek? Van ország, ahol bizonyíthatóan megkérdezték, hogy ki akar háborút? S ha kiderült, hogy valaki akar, akkor megkérdezték tőle, hogy miért? S vajon az illető saját felelősségére el is ment már a háborúba? Mert ha igen, akkor rendben. Szabad akarata van az embernek, azt kapta Istentől. Menjen oda, ahol háború van. Harcoljon! Ha lelkiismerete ezt diktálja neki.

Európa országainak többsége ez idő tájt távol él a ma zajló öldöklésektől. Vajon milyen erkölcsi megfontolásból akarnak háborút? S kikkel akarják eljátszatni? Milyen indokkal? Oroszország és Ukrajna háborújába miért akarnak folyton beavatkozni? Milyen joron háborúpártiak? Ha azok, üzenjenek hadat az oroszoknak, de ne akarjanak másokat is belesodorni.

Mert azt akarják, az napnál világosabb. Az általuk folyton emlegetett demokrácia csak álca. A takaró. Ami alá be lehet bújni, hogy világhatalmi érdekeiket érvényesítsék, s velejéig erkölcstelen „új” világrendjüket ránk kényszerítsék. Ennek jelei napnál világosabbak, a Pride-üreltől kezdve az oltáskényszerítésen át a kultúra elszegényítéséig, nem beszélve a digitális világ számtalan manipulációjáról.

Ma a hazugság bűvöletében élünk. Döbbenetes, hogy Európa népeinek jelentős része bedől saját vezetői háborús uszításának. A háborúba „ájult” Ukrajna túlmozgásos vezetője Ursula von der Leyent csókolgatja és palotákat vásárolgat méregdrágán. Ez is az új idő, a szép új világ „termése”, az újult világé.

Volt régen egy film, az újult nők ketrece című olasz vígjáték. Valójában nőknek öltözött férfiak voltak a főszereplők, akik szórakoztató műsorszámokat adtak elő női jelmezben. Nagysikerű film volt. Ma, a címét „ellopva” akár

forgathatnának egy új filmet is, csupa női főszereplővel. Annak valóban örültünk ketrecre lehetne a címe, igazi női főszereplőkkel.

Ajánlanám az Ursula von der Leyen által vezetett Európai Bizottság számos hölgységét főszereplőnek. Bár a film nem lehetne vígjáték, a hölgyek ismeretében ugyanis inkább szomorújáték kerekedne ki belőle. Mert ennyi antipatikus, a nőiség minden pozitívumát, kellemét, dicsőségét nélkülöző, folyton okoskodó, fontoskodó, no és hazudozó, valamint háborúpárti női politikus nem szerepelt még az európai közéletben.

Azt nem hinném, hogy örültek lennének. Színészeknek nem alkalmasak, a szerepüket nem tudják hitelesen eljátszani. Még egy vígjátékban sem tudnánk rajtuk igazán nevetni. Mert végtelenül szájalmasak.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló